

"Štajerc" izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročna velja za Avstrijo: za celo leto 3 krone, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 krov, za Ameriko pa 6 krov; za drugo inozemstvo se računi naročino z ozirom na visokost poštine. Naročino je plačati naprej. Posamezne štev. se prodajajo po 6 v. Uredništvo in upraviščo se nahajata v Ptiju, gledališko poslopje štev. 3.

Stava Tebi, ki si nas kmete ljubili!

Kmečki stan, srečen stan!

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 80, za 1/2 strani K 40, za 1/4 strani K 20, za 1/8 strani K 10, za 1/16 strani K 5, za 1/32 strani K 2'50, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primumeno zniža.

Štev. 11.

V Ptiju v nedeljo dne 17. marca 1912.

XIII. letnik.

Telegram.

Nevarni razvitek italijansko-turške vojske!

Dunaj, 13. marca. Italijani hočejo doslej zanje brezuspešno vojsko v Evropo zanesti. Ko te vrstice pišemo, se bodejo že hrzkone v Solonichi prvi ojstri strelji začuli. Italijanska vlada je namreč sklenila, da bombardira pristan Solonichi. S tem dobi vojska vse drugo lice.

Solonichi je največje trgovsko mesto na Balkanu in središče trgovine vseh držav. Bombardevanje torej ne bude škodovalo le Turkom, marveč vsej trgovini in zlasti avstro-ogrškim interesom. Evropski mir je v tem trenutku v največji navarnosti. Prihodnji tudi pred nami stoji strah krvave vojske.

Vse za ljudstvo . . .

Ej, saj jih poznate, sladke besede, s katerimi se je že leta in leta lačnim kamenje mesta kruha ponujalo; — „vse za ljudstvo“, vpijejo urupavi zagovorniki in zastopniki v farizejski svoji hinavščini . . . Mi n imamo prave, resnične demokracije, — to je resnica na tej bolezni trpi vse gospodarsko ter kulturno življenje. Prave demokracije nimamo, — to se pravi: ničesar ne zmag, kar se iz ljudstva samega porodilo, ničesar se ne prizna, kar bil ljudstvu takemu pomagalo. „Vse za ljudstvo“ je lepa beseda, s katero prelepijo posamezniki svojo množico, ki je v stoletni duševni ter lesni zanemarjenosti pozabila na lastne misli in lastne čine! „Vse za ljudstvo“, tulijo znani „robovabi“ in — si polnijo na račun tega ljudstva svoje žepi . . . Gotovo, gotovo, po vsej naši državi se ne

dela ljudske politike. Preje pridejo vsi mogoči interesi nego dobro ljudstva! Vlada ni in še dolgo ne bode dobrohotna mati narodov. Široki sloji so ji prej kot slej molzna krava, da izboljša življenje drugim stanovom. Vse to je resnica in vsega tega i mi ne zanikamo. Kmet, obrtnik, delavec, to so stebri državnega poslopnja, ali sleherna podstrešna luknjica se zdi odločilnim možem v državi važnejša. Vse to je znano in vse jamranje ne pomaga nič. To je stara pesem: ministrom se meče tisočake penzije v narocje, diurniste pa se pušča v jetiki umirati; duhovnikom se dovoljuje milijone priboljška, kmetom pa se roga ekskutor; oficirjem se izboljšava plačo, vojake pa se pušča brez večerje. In vsa ta kričeča nasprotja se krije s sladkim nasphemom, z brezplačnimi blagoslovji in z nadrodnostvremenimi klici: vse za ljudstvo . . .

Vse to vemo in vse to so nam tudi že razni ljudje tisočkrat prežveketali. Le nekaj je treba tu še posebej naglašati. Drugi avstrijski narodi so v vsakem oziru močni in krepki, torej se vključ tem slabim razmeram razvijati, zamorejo si sami pomagati; — slovensko ljudstvo pa je majhno, šibko, slabotno in nima moči, da bi se v takih razmerah na površju obdržalo. Pa še nekaj: drugi narodi zmorejo se vsled svojega kulturnega, političnega in gospodarskega razvitka svojih troton in parastov oresti, — pri Slovencih pa izsesavajo slovenski voditelji vbgenu ljudstvu še tiste kapljice krvi, kateri jim je slaba državna politika pustila.

Tisoč dokazov imamo za to trditev!

Ni nam treba opozarjati na neodustljive grehe klerikalnih „konzumov“ in slovenskih posojilnic. Kajti kletve prizadetih kmetov in solze iz svoje grude pregnani žena ter otrok še niso pozabljeni. Tudi nam ni treba opozarjati na nadrodnosko-slovenske župane, okrajne načelnike, na prvaške oderuške advokate, na znani lov po

testamentih, na farovške dedščine, na štolinske sleparije, — vse to, kar vidimo in obsojamo vsak dan in kar se vendar vsled nezavednosti vbogega ljudstva ne da odpraviti. Popisal bi lahko celo knjigo, ako bi le najgorostasnejša dejstva te vrste poročali. Ali pametni ljudje opazujejo to itak vsak dan in neumum "dokaže" najmlajši kaplan, da je sneg črn ali da je ravna črta podobna krogu . . .

Najzačilnejše se kaže prvaško odiranje ljudstva v zadnjem času pri raznih javnih zastopih. Nikjer na božjem svetu bi se n. pr. niti najzagriženiji človek ne upal zagovarjati političnega zločina, ki ga tvori slovenska obstrukcija v štajerskem deželnem zboru. Ta obstrukcija je lumparija tako ostudne vrste, da se človek le čudi nad neverjetno prednostjo slovensko-klerikalnih poslanec. Ničesar se ni zgodilo, kar bi to obstrukcijo opravilo; ničesar se ni zgodilo, kar bi slovenske deželne poslance prisililo, da preprečijo vse gospodarsko delo za štajersko deželo. In ničesar nimajo ti poslanci od brezvestne obstrukcije v deželnih zbornic pričakovati . . . Zunaj strada ljudstvo, — slovenski poslanci pa popivajo na "igrah" dvomljivih "Marijinih devic". Zunaj se delajo dolgo na račun ljudstva, — slovenski poslanci pa pojejo in vriskajo od vesela. Štajerska dežela hiti proti beraštvu, — slovenski poslanci pa kričijo staro farizejsko laž, da "delajo za ljudstvo" . . .

Res, res, — slovenski poslanci delajo za slovensko ljudstvo za slovensko ljudstvo — grob . . .

MOJA STARA

Izkušnja me uči, da rabim za negovanje moje kože le Stecke n-pferd-lilijino-mlečno milo od tvrdke Bergmann & Co., Tetschen a/E. Kos za 80 h se dobi povsod 229

pravi je navzočih tudi mnogo poljskih, ruskih, nemških, francoskih in angleških časnikarjev.

Veliko senzacijo je vzbujalo, kako so pripeljali obtožence. Najprej je prikorakal močan vojaški oddelek z nasajenimi bajonetmi, za temi glavnimi obtožencem Damask Macochom, obdan od orožnikov in vojakov. Macoch je srednjevelik, širokopleč, inteligentno izgledajoč mož z gladko-obrimitim obrazom in črni lasmi. Tonzura se še vedno pozna. Poleg njega sedi zamišljen in popolnoma potrt 39letni menih Izidor Starzewski. Ta je širokega obraza, ima udrt, širok nos in debele ustnice. Z ustnicami in rokami mig in moli. Tudi 47letni pater Bazil Olesinski, ki je že precej siv, izgleda jako prestrašen in potrt, četudi je bil do zdaj proti kavciji 10.000 kron na prostih nogah. Vsí trije menihi so oblačeni v civilno obleko, ker jih je papež iz cerkve izobčil . . .

Najbolj se seveda interesirajo za junakinjo čenstohovske samostanske tragedije, za Heleno Macochovo, rojeno Krzyżanovsko. Tudi to je privedel poseben oddelek vojakov in sta jo morala dva vojaka podpirati, da se od slabosti ni zgru-

Zločini v čenstohovskem samostanu.

(Nadaljevanje).

Dne 7. marca se je pred sodiščem v Peštriku končala sodniška razprava o teh pooblažnih zločincih. Obsojeni so bili: pater Damas Macoch na 12 let jece in na dosmrtno proganjanstvo v Sibirijo (zaradi umora, ponaredbe javnih spisov, poverenice in tativne); Helena Macoch na dve leti težke ječe; — ostali obtoženci na ječo do 5 let.

V naslednjem podamo natančno poročilo o sodniški razpravi:

Toženi so: Menihi Damas Macoch, Izidor Starzewski, Bazil Olešenski, Helena Macoch-Krzyżanowska, samostanski ključavničar Jožef Pertkewitz, voznik Vincencij Pianku in Lucien Rymanowski.

Prvi razpravni dan.

Razprava razkriva početje pavlanskih menihov v čenstohovskem samostanu, ki je obenem